

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Urto/9/2024
Identifikačné číslo spisu:	7024200098
Dátum vydania rozhodnutia:	07.01.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Dana Wänkeová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:7024200098.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Wänkeovej, a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Beáty Javorkovej v trestnej veci P. W. pre trestný čin podľa § 316 odst. 1, odst. 2 v spojení s §§ 69, 69a, 69b Trestného zákona Nemeckej spolkovej republiky (StGB) na neverejnom zasadnutí s verejným vyhlásením 7. januára 2025 v Bratislave, o odvolaní prokurátorky Krajskej prokuratúry Košice proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 30. októbra 2024, sp. zn. 4Ntc/4/2024, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 30. októbra 2024, sp. zn. 4Ntc/4/2024 zrušuje.

I.) Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 183/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí o peňažnej sankcii v Európskej únii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov sa rozhodnutie Miestneho súdu Winsen, sp. zn. 3Cs 3203 Js 13808/22 (1350/22) z 8. júla 2022, ktoré sa stalo konečným dňa 15. septembra 2022, ktorým bola slovenskej štátnej občianke P. W., nar. XX. Y. XXXX v K., trvale bytom N. Y. XXX/XX, M. -A., okres K.-Y., uložená peňažná sankcia vo výške 1.500 Eur, pričom ide o peňažnú čiastku uloženú rozhodnutím o odsúdení pre trestný čin podľa § 316 odst. 1, odst. 2 v spojení s §§ 69, 69a, 69b Trestného zákonníka (StGB) Spolkovej republiky Nemecko, spáchaný na skutkovom základe, že dňa 14. apríla 2022 okolo 20:10 hodine viedla osobný automobil s reg. značkou WL-EM 13, po verejnej ceste v ulici Am Waldbad (parkovisko (REWE-Market) napriek tomu, že pod vplyvom alkoholu s obsahom alkoholu v krvi najmenej 2,72 o/oo nebola schopná viesť motorové vozidlo, s čím musela a mala vedome počítat', sa v časti výroku o uložení peňažnej sankcie uznáva a vykoná na území Slovenskej republiky.

Podľa § 13 ods. 2 zákona č. 183/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí o peňažnej sankcii v Európskej únii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov P. W. ukladá peňažný trest vo výmere 1.500 Eur.

Odsúdená P. W. zaplatila čiastku 178,93 Eur, teda má povinnosť zaplatiť zostávajúcu časť peňažného trestu v sume 1.321,07 Eur na účet Krajského súdu v Košiciach v lehote 2 mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia.

II.) Podľa § 12 ods. 2 písm. a) zákona č. 183/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí o peňažnej

sankcii v Európskej únii a o zmene a doplnení niektorých zákonov, rozhodnutie Miestneho súdu Winsen, sp. zn. 3Cs 3203 Js 13808/22 (1350/22) z 8. júla 2022, ktoré sa stalo konečným dňa 15. septembra 2022, ktorým bola slovenskej štátnej občianke P. W., nar. XX. Y. XXXX v K., trvale bytom N. Y. XXX/XX, M. -A., okres K.-Y., uložená peňažná čiastka na súdne trovy alebo trovy správneho konania vo výške 278,93 Eur, pre prečin podľa § 316 ods. 1, ods. 2 v spojení s §§ 69, 69a, 69b nemeckého trestného zákona (StGB), sa v časti výroku o uložení povinnosti zaplatiť súdne trovy odmieta uznať a vykonať na území Slovenskej republiky.

Odôvodnenie

Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky odstúpilo dňa 9. apríla 2024 Krajskému súdu Košice (ďalej len krajský súd) žiadosť Spolkového úradu pre spravodlivosť v Nemecku s osvedčením, o uznanie peňažnej sankcie uloženej P. W. v zmysle zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí o peňažnej sankcii v Európskej únii, vzhľadom na bydlisko odsúdenej v rámci obvodu tohto krajského súdu.

Krajský súd o predmetnej žiadosti rozsudkom z 30. októbra 2024, sp. zn. 4Ntc/4/2024, podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 183/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí o peňažnej sankcii v Európskej únii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov rozhodol tak, že:

I.) Podľa § 11 ods. 1 a) zákona č. 183/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí o peňažnej sankcii v Európskej únii a o zmene a doplnení niektorých zákonov, rozhodnutie Miestneho súdu Winsen, sp.zn. 3Cs 3203 Js 13808/22 (1350/22) z 8. júla 2022, ktoré sa stalo konečným dňa 15. septembra 2022, ktorým bola slovenskej štátnej občianke P. W., nar. XX. Y. XXXX v K., trvale bytom N. Y. XXX/XX, M. - A., okres K.-Y., uložená peňažná sankcia vo výške 1.500 Eur, pričom ide o peňažnú čiastku uloženú rozhodnutím o odsúdení pre trestný čin podľa § 316 ods. 1, ods. 2 v spojení s §§ 69, 69a, 69b nemeckého trestného zákona (StGB), sa v časti výroku o uložení peňažnej sankcie uznáva a vykoná na území Slovenskej republiky. Odsúdená P. W. zaplatila čiastku 178,93 Eur, teda má povinnosť zaplatiť ostávajúcu časť peňažnej sankcie v sume 1.321,07 Eur.

II.) Podľa § 12 ods. 2 písm. a) zákona č. 183/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí o peňažnej sankcii v Európskej únii a o zmene a doplnení niektorých zákonov, rozhodnutie Miestneho súdu Winsen, sp.zn. 3Cs 3203 Js 13808/22 (1350/22) z 8. júla 2022, ktoré sa stalo konečným dňa 15. septembra 2022, ktorým bola slovenskej štátnej občianke P. W., nar. XX. Y. XXXX v K., trvale bytom N. Y. XXX/XX, M. -A., okres K.-Y., uložená peňažná čiastka na súdne trovy alebo trovy správneho konania vo výške 278,93Eur, pre prečin podľa § 316 ods. 1, ods. 2 v spojení s §§ 69, 69a, 69b nemeckého trestného zákona (StGB), sa v časti výroku o uložení povinnosti zaplatiť súdne trovy odmieta uznať a vykonať na území Slovenskej republiky.

Proti tomuto rozsudku podala prokurátorka Krajskej prokuratúry Košice (ďalej len „prokurátorka“) 14. novembra 2024 odvolanie, v ktorom uviedla, že výrok I.) rozsudku krajského súdu je nesprávny, neúplný pre absenciu skutkovej vety, t. j. opis skutku, pre ktorý bola odsúdená uznaná vinou, a ktorá vždy tvorí nevyhnutnú súčasť každého rozsudku. V zmysle § 23 zákona č. 183/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí o peňažnej sankcii v Európskej únii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 183/2011 Z. z.“), ak tento zákon neustanovuje inak na konanie podľa tohto zákona sa použije Trestný poriadok. Ide najmä o tie ustanovenia, ktoré obsahovo vo všeobecnosti upravujú konanie o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia, a teda konanie podľa prvého dielu tretej hlavy piatej časti Trestného poriadku (§ 515-521 Trestného poriadku) a ustanovenia o rozsudku (§ 163 a nasl. Trestného poriadku). Podľa § 519 ods. 1 Trestného poriadku uznané cudzie rozhodnutie má rovnaké právne účinky ako rozsudok slovenského súdu. Keďže sankciu možno uložiť len osobe vinnej zo spáchania trestného činu, podmienkou jej uloženia je, aby osoba bola uznaná vinnou zo spáchania trestného činu, ktorého právnym následkom je sankcia (§ 31 ods. 1 Trestného zákona, § 2 ods. 4

Trestného poriadku, článok 50 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky). Preto aj uznávacie rozhodnutie musí byť kompletne a tvoriť logický celok tak, aby zodpovedalo všetkým kritériám zákonnosti, medzi ktoré nepochybne patrí existencia zákona zodpovedajúcemu rozsudku pozostávajúceho minimálne z výroku o vine a výroku o treste (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Urto 2/2019). Z vyššie uvedeného vyplýva, že aj uznávací rozsudok musí obsahovať výrok o vine, pričom na obsah výroku o vine sa musí aj v uznávacom konaní aplikovať § 163 ods. 3 Trestného poriadku. Poukazujúc na vyššie uvedené skutočnosti má prokurátorka za to, že nestačí v uznávacom rozsudku len konštatácia, že cudzie rozhodnutie sa uznáva vo výroku o vine bez toho, aby v tomto výroku absentovala skutková veta, ktorá vždy tvorí nevyhnutnú súčasť každého rozsudku. Preto navrhla, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok zrušil, a sám rozhodol o uznaní a výkone vyššie uvedeného cudzozemského rozhodnutia.

Dňa 5. decembra 2024 bolo Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) predložené odvolanie prokurátorky i kompletný spisový materiál. Najvyšší súd ako súd odvolací (§ 518 ods. 4 Trestného poriadku) preskúmal na podklade včas podaného odvolania (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku) prokurátorky zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie prokurátorky je dôvodné.

Podľa § 2 písm. b) prvého bodu zákona č. 183/2011 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie peňažnou sankciou povinnosť uložená rozhodnutím o peňažnej sankcii zaplatiť peňažný trest.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 183/2011 Z. z. súd rozhodne bez zbytočného odkladu o tom, či sa rozhodnutie o peňažnej sankcii uzná a vykoná (ďalej len „rozhodnutie o uznaní a výkone“) na neverejnom zasadnutí po písomnom vyjadrení prokurátora, ak ide o rozhodnutie o uznaní a výkone peňažnej sankcie, ktoré vydal súd štátu pôvodu.

Podľa § 13 ods. 4 zákona č. 183/2011 Z. z. ak rozhodnutím o peňažnej sankcii bola uložená peňažná sankcia podľa § 2 písm. b) piateho bodu, krajský súd vo svojom rozhodnutí o uznaní a výkone uloží povinnému, aby uznanú peňažnú sumu zaplatil v určenej lehote na účet súdu.

Odvolací súd konštatuje, že krajský súd správne dospel k záveru o neexistencii dôvodov pre odmietnutie uznania a výkonu cudzozemského rozhodnutia týkajúceho sa peňažnej sankcie (povinnosti zaplatiť peňažný trest) uloženej justičným orgánom štátu pôvodu P. W., a preto v tomto smere odkazuje na jeho úvahy zo strany 3 až 6 rozsudku. Správne o rozhodnutí justičného orgánu štátu pôvodu krajský súd rozhodol, že ho uznáva a vykoná. Tiež krajský súd dospel k správne záveru, že konanie uvedené v cudzozemskom rozhodnutí je justičným orgánom štátu pôvodu označené v osvedčení priradením ku kategórii protiprávneho konania zakladajúceho porušenie pravidiel cestnej premávky, preto trestnosť skutku nie je potrebné v uznávacom konaní skúmať.

Zároveň nemožno nič vytknúť ani postupu krajského súdu v bode II.) výroku rozsudku, ktorým odmietol uznať a vykonať na území Slovenskej republiky časť výroku o uložení povinnosti P. W. zaplatiť súdne trovy. Identifikácia a vyčíslenie súdnych trov neboli súčasťou predloženého rozhodnutia nemeckého justičného orgánu, ktorým bola uložená peňažná sankcia. Následne (dodatočne) zaslaný samostatný výpočet trov (na základe správne doplnenej komunikácie krajského súdu s Nemeckým spolkovým úradom pre spravodlivosť) nemá atribúty rozhodnutia v zmysle článku 1 písm. a), písm. b) Rámcového rozhodnutia Rady 2005/214/SVV o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na peňažné sankcie a tiež nie je rozhodnutím podľa § 2 písm. a) bod 1., 2 zákona č. 183/2011 Z. z. Uvedený nesúlad preto zakladá dôvod odmietnutia uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 12 ods. 2 písm. a) zákona č. 183/2011 Z. z.

Na druhej strane krajský súd pochybil, keď do rozsudku, ktorým uznal cudzozemské rozhodnutie nezahrnul popis skutku, ani samotný výrok o uložení peňažného trestu. Správne mal súd postupovať podľa § 163, § 519 Trestného poriadku, § 13 ods. 2 a § 23 zákona č. 183/2011 Z. z., podľa ktorého „ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie podľa tohto zákona sa použije Trestný poriadok.“

Podľa § 163 ods. 1 Trestného poriadku rozsudok po úvodných slovách „V mene Slovenskej republiky“ musí obsahovať

- a) označenie súdu, o ktorého rozsudok ide, mená a priezviská sudcov a prísediacich, ktorí sa na rozhodnutí zúčastnili,
- b) dátum a miesto vyhlásenia rozsudku,
- c) výrok rozsudku s uvedením zákonných ustanovení, ktoré sa použili,
- d) odôvodnenie, ak zákon neustanovuje niečo iné,
- e) poučenie o opravnom prostriedku.

Podľa § 163 ods. 2 veta prvá Trestného poriadku obžalovaný musí byť v rozsudku označený svojím menom a priezviskom, dátumom a miestom narodenia a bydliska, prípadne inými údajmi potrebnými na to, aby nemohol byť zamenený s inou osobou.

Podľa § 163 ods. 3 Trestného poriadku výrok, ktorým sa obžalovaný uznáva za vinného alebo ktorým sa spod obžaloby oslobodzuje, musí presne označovať trestný čin, ktorého sa výrok týka, a to nielen zákonným pomenovaním a uvedením právnej kvalifikácie, ale aj uvedením miesta, času a spôsobu spáchania, prípadne aj s uvedením iných skutočností potrebných na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným, ako aj uvedením všetkých zákonných znakov vrátane tých, ktoré odôvodňujú určitú trestnú sadzbu.

Podľa § 519 ods. 1 Trestného poriadku uznané cudzie rozhodnutie má rovnaké právne účinky ako rozsudok slovenského súdu.

Podľa § 13 ods. 2 zákona č. 183/2011 Z. z. ak rozhodnutím o peňažnej sankcii bola uložená peňažná sankcia podľa § 2 písm. b) prvého bodu, krajský súd vo svojom rozhodnutí rozhodne o uložení peňažného trestu. Náhradný trest odňatia slobody za nevykonaný peňažný trest môže krajský súd uložiť, len ak justičný orgán štátu pôvodu v osvedčení takú možnosť pripustil, pričom trestná sadzba uloženého náhradného trestu nesmie presiahnuť hranicu, ktorá je v osvedčení týmto orgánom uvedená, a zároveň hranicu trestnej sadzby náhradného trestu podľa Trestného zákona.

Uvedené pochybenia vo výroku I.) odvolaním prokurátorky napadnutého rozsudku preto najvyšší súd napravil, a postupom podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku, § 11 ods. 1 písm. a) a § 13 ods. 2 zákona č. 183/2011 Z. z. vo veci rozhodol sám tak, že zahrnul do výroku I.) skutok kladený za vinu P. W., ako aj samostatný výrok o uložení peňažného trestu. Vo výroku II.) najvyšší súd pochybenie nezistil, preto tento, vzhľadom k tomu, že nadväzoval na výrok v bode I.) iba v zhodnom znení prevzal.

Vzhľadom na to, že justičné orgány štátu pôvodu v osvedčení nepripustili možnosť uloženia náhradného trestu, najvyšší súd tento druh trestu P. W. neukladal.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.